

TRAMVAJ ZVAN ŽUDNJA

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

AUTOR
TENNESSEE WILLIAMS

REDATELJ
PAOLO TIŠLJARIĆ

NASLOV
IZDAVAČ
UREDNIKA
LEKTORICA
GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM
FOTOGRAF PREDSTAVE
AUTOR VIDEO KAMPANJE
TISAK
NAKLADA
COPYRIGHT

TRAMVAJ ZVAN ŽUDNJA
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA
KOVAČKA 1, 20000 DUBROVNIK—HR
ANA LEDERER
LUCIJA LJUBIĆ
MAJI STUDIO
HRVOJE MARGARETIĆ
MIRAN BRAUTOVIĆ / PALM PRODUCTIONS
ALFA 2 D.O.O.
150
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA DUBROVNIK—HR
NI JEDAN DIO OVE KNJIGE NE SMIJE SE UMNAŽATI,
FOTOKOPIRATI NITI NA BILO KOJI DRUGI NAČIN
REPRODUCIRATI BEZ NAKLADNIKOVOG
I AUTOROVOG PISANOG DOPUŠTENJA.

PRATITE

FACEBOOK.COM/KMD.DUBROVNIK
INSTAGRAM.COM/KMD_DUBROVNIK
YOUTUBE.COM/KMDDUBROVNIK

TRAMVAJ ZVAN ŽUDNJA

DUBROVNIK 2020.

KMD

TENNESSEE WILLIAMS

TRAMVAJ ZVAN ŽUDNJA

PREMIJERA
– 9. LISTOPADA 2020.

PREVODITELJ
– IVO JURIŠA

REŽIJA, SCENOGRAFIJA
I IZBOR KOSTIMA
– PAOLO TIŠLJARIĆ

OBLIKOVANJE SVJETLA
– VESNA KOLAREC

OBLIKOVANJE SCENSKOG POKRETA
– MATEA BILOSNIĆ

AUTOR GLAZBE
– ŽARKO DRAGOJEVIĆ

ASISTENTICA REDATELJA,
SCENOGRAFA I KOSTIMOGRAFA
– SRĐANA ŠIMUNOVIĆ

ZAHVALE
– LADA KAŠTELAN, KATJA GOTOVAC
– DUBROVAČKE LJETNE IGRE
– ĐIVO ŠIMUNOVIĆ, SENIJA ŽULJ
– CAFFE BAR MICRO
– MATEA ANDRIĆ

U PREDSTAVI SE KORISTE SKLADBE:
PAPER DOLL
– J. S. BLACK/THE MILLS BROTHERS

BESAME MUCHO
– C. VELÁZQUEZ/X. CUGAT

MIAMI BEACH RUMBA
– I. FIELDS/A. GAMSE/X. CUGAT

LITTLE TALKS
– N. BRYNDÍS/H. ÞÓRHALLSSON

NOCTURNE IN B
FLAT MINOR, OP.9, NO.1
– F. CHOPIN U IZVEDBI
VADIMA CHAIMOVICHA

BLANCHE DUBOIS
– SENKA BULIĆ

STANLEY KOWALSKI
– MARJAN NEJAŠMIĆ BANIĆ

STELLA, NJEGOVA ŽENA
– IVANA GULIN

HAROLD MITCHELL, ZVAN MITCH
– ZDESLAV ČOTIĆ

STEVE HUBBEL
– BOJAN BERIBAKA

EUNICE, NJEGOVA ŽENA
– SRĐANA ŠIMUNOVIĆ

PABLO GONZALES
– HRVOJE SEBASTIJAN

MEKSIKANKA
– INES TRIČKOVIĆ

LIJEČNIK
– BRANIMIR VIDIĆ

SAKSO FONIST
– IVAN BONAČIĆ

INSPICIJENTICA
– ANITA BUBALO

TENNESSEE WILLIAMS BIOGRAFIJA

Američki dramatičar Tennessee Williams (pravo ime Thomas Lanier), rođen je 26. ožujka 1911. (Columbus, Mississippi) kao sin putujućega trgovca cipelama. Odrastao je i školovao se u St. Louiseu, počeo je studirati na Sveučilištu Missouri 1929., ali zbog financijskih problema u vrijeme Velike depresije bio je primoran raditi kao slabo plaćeni činovnik u tvornici cipela. U slobodno vrijeme pisao je pripovijetke da bi mogao završiti studij, a male kazališne skupine igrale su neka njegova djela, što ga je potaknulo na studij pa je 1938. diplomirao na Sveučilištu Iowa. Kao dvadesetosmogodišnjak preselio se u New Orleans, grad njegove inspiracije, što je najprepoznatljivije u *Tramvaju zvanom žudnja*. Nagrađen je za jednočinke *Američki blues* (*American Blues*, 1939.), a tada je upoznao agenta i savjetnika Audreyja Wooda. U Bostonu je debitirao dramom *Borba anđela* (*Battle of Angels*, 1940.) koja je imala samo nekoliko izvedbi, ali mu je omogućila posao scenarista u Hollywoodu; objavljena je 1945. i poslije prerađena kao *Orfejev silazak* (*Orpheus Descending*, 1957.). Ne odustajući od kazališta, Williams je doživio velik uspjeh na Broadwayu poetsko-realističnom dramom *Staklena menažerija* (*The Glass Menagery*, 1944.) o obitelji bez oca, razapetoj između iluzija i grube stvarnosti. Ta "drama sjećanja" što sadrži mnoge autobiografske elemente kao i drugi njegovi tekstovi (glavni lik i pripovjedač radi u tvornici cipela, a u slobodno vrijeme piše) prikazuje deklasiranu južnjačku obitelj u kojoj je dominantna majka Amanda koja živi u iluziji romantične prošlosti, s ciničnim sinom Tomom i hendikepiranom kćeri Laurom koja skuplja staklene figurice životinja (u stvarnom životu, Williamsova sestra Rose bila je podvrgnuta jednoj od prvih lobotomija u Americi).

Dvije godine poslije senzacionalan uspjeh na Broadwayu postigao je dramom *Tramvaj zvan žudnja* (*A Streetcar Named Desire*, 1947.), osvojio Pulitzerovu nagradu i učvrstio status jednoga od najvažnijih američkih dramatičara. U potresnoj psihološkoj drami riječ je o suprotstavljenim životnim načelima i kompleksnim odnosima dvaju središnjih likova – neurotične, dekadentne, romantične ali i promiskuitetne "preosjetljive dame", propale južnjačke aristokratske ljepotice Blanche DuBois i Stanleyja Kowalskog, muža njezine sestre Stelle, vitalnog ali i brutalnog "novoga" Amerikanca poljskog podrijetla. Na tragu utemeljitelja moderne drame (H. Ibsena, A. Strindberga, A. P. Čehova te E. O'Neill), poetski realizam Williamsovih drama otkriva svijet marginaliziranih pojedinaca, baveći se

provokativnim temama (alkoholizam, ludilo, homoseksualnost, promiskuitet, samoubojstvo, rasizam) i u svim njegovim sljedećim dramama. Vitalnost emigranata nasuprot propadanju starih američkih obitelji tema je *Tetovirane ruže* (*The Rose Tattoo*, 1950.), komedije o žudnji za ljubavlju dviju Sicilijanki. U *Mački na vrućem limenom krovu* (*Cat on a Hot Tin Roof*, 1955.) razotkrivaju se emocionalne laži u obitelji bogatoga ali bolesnoga južnjačkog plantažera, a likom temperamentne Maggie koja se uspijeva izboriti za prava i naklonost svoga muža, mlađega sina, bivšeg sportaša i impotentnog alkoholičara, potvrđuje se iznimna piščeva vještina u kreiranju psihološki složenih ženskih likova koji pokreću radnju.

Mračni aspekti seksualnosti tema su drama *Iznenada prošlog ljeta* (*Suddenly Last Summer*, 1958.), uprizorene zajedno s dramom *Nešto neizgovoreno* (*Something Unspoken*, 1958.) pod naslovom *Garden District*, u kojoj na nekom otoku dječaci ubijaju mladog okrutnog homoseksualca, te *Slatka ptica mladosti* (*Sweet Bird of Youth*, 1959.), u kojoj južnjački političar kastrira žigola koji je zaveo, zarazio i ostavio njegovu kćer. Nakon "ozbiljne" komedije *Razdoblja prilagođavanja* (*Period of Adjustment*, 1960.) slijedi mračna *Noć iguane* (*The Night of the Iguana*, 1962.) o skupini emotivnih brodolomaca u jeftinom meksičkom hotelu. Manje su uspješne kasnije drame: *Komična tragedija* (*Slapstick Tragedy*, 1965.), *Kraljevstvo na zemlji* (*Kingdom of Earth*, 1968.) o umirućem transvestitu, *U baru hotela Tokio* (*In the Bar of the Tokio Hotel*, 1969.) o slikaru, *Upozorenja za mala plovila* (*Small Crafts Warning*, 1972.) o gubitnicima u nekoj kalifornijskoj krčmi. Nakon niza neuspjeha i loših kritika, Williams je ponovno doživio psihički slom te ga je 1969. brat hospitalizirao. Usprkos okolnostima, napisao je nekoliko novih dramskih tekstova i autobiografiju (*Memoirs*, 1975.) u kojoj je opisao svoju životnu priču i patnje.

Osim drama, Williams je pisao kratke priče, eseje, poeziju i filmske scenarije, a napisao je i dva romana – *Rimsko proljeće gospođe Stone* (*The Roman Spring of Mrs. Stone*, 1950.) i *Moise i svijet razuma* (*Moise and the World of Reason*, 1975.). Drame su mu prevedene i igrane u cijelom svijetu pa tako i u hrvatskim kazalištima, a filmske ekranizacije s velikim glumačkim zvijezdama donijele su mu svjetsku slavu. Ipak, nije uspio pobjeći od svojih unutarnjih demona: okružen alkoholom i tabletama, u noći s 24. na 25. veljače 1983. umro je u svom omiljenom newyorškom hotelu. Pokopan je u obiteljskoj grobnici u St. Louisu, protivno

želji da umotan u bijelu plahtu bude bačen u more, kako to priželjkuje i njegova Blanche DuBois.

Drama *Tramvaj zvan žudnja* u Hrvatskoj je izvedena prvi put 9. siječnja 1960. godine u Zagrebačkom dramskom kazalištu, danas Gradskom kazalištu "Gavella" u režiji Dine Radojevića.

TENNESSEE WILLIAMS, NJIM SAMIM

Uvijek pišem o onome o čemu želim pisati, a neka perje samo leti kamo hoće. Za mene je velika opasnost ponavljanje. Oduvijek sam osjećao da svaki umjetnik ima samo jednu ili dvije velike teme o kojima piše razne varijacije. Da, mislim da sam se bavio samo jednom ili dvjema. Ne mogu pisati ni o čemu što me se ne tiče, što me se emotivno ne tiče. Ograničen sam na građu koja je osobna. Mogli biste reći da pišem o dvjema krajnostima, o velikoj nježnosti među pojedincima, i o groznim okolnostima koje ih okružuju.

Kao dječak otkrio sam pisanje kao bijeg od stvarnosti u kojoj sam se osjećao strašno neudobno. Bio sam bolesno sramežljiv. Drugo što me oduvijek proganjalo bio je – strah, opsesija da jako voljeti znači biti ranjiv, biti ugrožen da ćeš izgubiti ono što želiš najviše na svijetu. Možda me taj strah, taj užas vodio prema atmosferi histerije i nasilja izraženog u mnogim mojim dramama i pričama...

Oduvijek sam se držao nepotpunom osobom, i u skladu s tim uvijek sam bio zainteresiran za svoju vrstu ljudi, ljudi s problemima, ljudi koji se moraju boriti za svoj razum, ljudi za koje je svakodnevni život težak, ljudi koji su pred slomom. To je moj svijet, to su moji ljudi. A ja moram pisati o ljudima koje poznajem. Možda me to ograničava, siguran sam da me to ograničava kao umjetnika, ali svejedno ne bih mogao stvarati uvjerljive likove, ako bih se odmaknuo od tog svijeta...

Na autorov pogled na svijet uvijek utječe njegovo stanje. Ja sam nervozna osoba, puna problema. Ne mogu pisati ni o čemu što ne osjećam. Možda jednog dana iznenada postanem radostan i napišem nešto veselo....

Imam vrlo jasne moralne nazore. Nisam polemičan, ali vrlo precizno razlikujem dobro i zlo u životu i u ljudima. Mislim da ćete u mojim dramama, ako ih pažljivo ispitajte, otkriti što držim zlim. Mislim da su licemjerje i laž smrtni grijesi. Njih najviše mrzim. Mislim da je namjerna laž, prihvatanje neistine i licemjerja najopasnija od svih grijeha.

PAOLO TIŠLJARIĆ

REDATELJSKE BILJEŠKE – LJUBAV, SMRT I ŽUDNJA

Cjelokupan redateljski koncept predstave može se svesti na Williamsov genijalan koloplet između tri općenite, ali uvijek tako aktualne teme - ljubavi, smrti i žudnje. Tako naš *Tramvaj* ima četiri okosnice koje se zrcale u liku Blanche.

Ja ne želim realnost, ja želim magiju. Da, da magiju! Pokušavam je pružiti ljudima. Prikazujem im stvari u drugom svjetlu. Ja ne govorim istinu, govorim ono što bi trebalo biti istina. Ako je to grijeh neka budem prokleta!

Williams i njegov *Tramvaj* isprepleću se u mnogim zanimljivim detaljima. Thomas Lanier Williams, kasnije Tennessee Williams, inspiraciju za svoja djela pronalazi u svojoj problematičnoj i disfunkcionalnoj obitelji. Williamsova majka, za koju je bio izrazito vezan, patila je od *mood disordera*. Bio je blizak sa svojom sestrom Rose Isabel, kojoj je dijagnosticirana šizofrenija. Izvršena joj je frontalna lobotomija koju je odobrio Williamsov otac. Rose umire nakon niza neuspješnih terapija i života po institucijama. Williams se nakon ove tragedije odaje alkoholizmu i opstrukciji barbituratima i amfetaminima koje mu je propisivao dr. Max Jacobson, poznat pod nadimkom dr. Feelgood; isti doktor koji je liječio i Marilyn Monroe. Njegova majka i sestra u mnogočemu su mu inspiracija za lik Blanche DuBois. 1939. godine živio je na Francuskim poljanama (New Orleans) gdje se i događa radnja *Tramvaja zvanog žudnja*, a 1947. godine počeo je pisati *Tramvaj zvan žudnja*, misleći da će uskoro napustiti ovaj svijet. Tada je živio u St. Peter Street na broju 632, što je kućni broj na kojem žive Stella i Stanley.

Već osjećam miris mora. Ostatak svog života provest ću na moru. Umrijet ću na moru. I bit ću pokopana u oceanu, umotat će me u čisto, bijelo platno, prebaciti preko palube – točno u podne, u plamenu ljeta - i spustiti u more, plavo kao što su bile plave oči moje prve ljubavi!

Fantazija o prvoj ljubavi duboko je protkana kroz komad. Taj nikad dosanjani ideal prati našu protagonisticu Blanche od početka, pa sve do njezina tragičnog kraja. Blanche u konstantnoj želji da voli i bude voljena, pronalazi "slabog" Mitcha koji joj ne može pružiti utočište i brutalnog Stanleya, kojega ne može očarati svojim "jeftinim trikovima iz bordela". Za našu predstavu izrazito je važno da Blanche nije nježni ljliljan, kako ju se voli zamišljati u klasičnim interpretacijama, već punokrvna ličnost, koja na sebi nosi križ gubitka vlastitoga morala i egzistencije. Ona je istodobno i žena i sestra i dijete i ljubavnica i kurva. U neprekidnoj potrebi za

fantazijom u potpunosti gubi bitku sa stvarnošću. Na kraju predstave ona zapravo odlazi u smrt, ludnica je za nju čistilište, bijela soba koja je utjeha i kazna za sve njezine krvave grijehе.

To o čemu ti govoriš je brutalna žudnja, da, žudnja! Ime onog drndavog tramvaja koji klopoće po ovoj četvrti, jednom se starom uskom ulicom penje, drugom spušta. Doveo me ovamo. Ovamo gdje me ne žele i gdje se stidim živjeti...

Blanche je u stalnom sukobu s izborima svoje sestre Stelle. Njezin brak sa Stanleyem Kowalskim smatra stupicom iz koje treba pobjeći. Za ovo čitanje Williamsovog komada izrazito je bitno da je Stella sretna u braku sa Stanleyem, bez obzira što je on sirov i nasilan. Ne želi povjerovati svojoj sestri i tako metaforički postaje sukrivac za sestrino ubojstvo. Stella je žrtva svoje vlastite sudbine, podvojena između bijelih stupova Belle Revea i mračnog New Orleansa.

Tu su tisuće papira koji se odnose na Belle Reve i obuhvaćaju nekoliko stotina godina za kojih naši lakomisleni predci davali su komad po komad zemlje za svoj legendarni blud! Riječ od četiri slova, lišila nas je naše plantaže dok na koncu nije ostala samo kuća, nešto zemlje i groblje gdje su već svi osim Stelle i mene. --- Sve je propalo. Ostala je smrt. Ja sam sjedila ovdje, ona je sjedila tamo. A smrt je bila blizu kao što si sada ti. A suprotnost svemu tome je žudnja.

Tisuće papira, koji doslovno i metaforički lete nad našom predstavom, podsjećaju na potrošeni "american dream" obitelji DuBuois, čije srce naš antijunak Stanley Kowalski halapljivo proždire na kraju predstave, zaključujući tako životni ciklus obitelji koja je imanje s bijelim stupovima prodala za svoj legendarni blud. Tu se osjeća gotovo biblijska atmosfera u kojoj "sinovima trnu zubi zbog kiselog grožđa koje jedoše njihovi oci."

Na kraju: Tko, koga i kako zapravo voli? Za kime, tko, žudi? Kako i kada, tko, umire? Sve su to pitanja koja Williams rastvara i kao svaki veliki klasik otvara put reinterpretaciji.

O WILLIAMSOVOM UMIJEĆU ZAVRŠETKA

Na kraju komada Blanche napokon postaje svjesna same sebe, a cijena toga je evokacija smrti. Međutim liječnik, njezin mračni anđeo, ne potvrđuje postojanje te svijesti, pa Blanche nestaje iz vida, u vrevu ulica Francuske četvrti. Kad Blanche napokon nestane, postaje očito da je njezino beskrajno pogrešno tumačenje svijeta jedina pozicija koja nije skrovište. Stella šuteći čeka da bude prekasno, prije nego što bespomoćno izvikne sestrično ime. Stanley je smiruje mameći je natrag u slomljeno svetište "obojenih svjetala" životinjske žudnje. Mitch skriva glavu u naručju za pokeraškim stolom. Ostali igrači nastavljaju igrati, kao da se ništa nije dogodilo. Eunice pronalazi svoj mutan realistički mir u nepromjenjivosti funkcioniranja stvari u Četvrti i tješi se u osudi djetinje perfidnosti muškaraca. Završetci, kad razmišljamo o njima s distancom, obično nose ugodnu neodređenost širokog spektra osjećaja, bili oni pozitivni, negativni ili gorko-slatki. Nametnuta kvaliteta neizbježnosti "dobrog" završetka često prigušuje prateću silu iznenađenja te nas oslobađa da razmišljamo o stvarima puno bližima iskustvu života nego što je razmišljanje o samom kraju, za kojim radije čeznemo nego da o njemu promišljamo.

Ulomak iz članka "Blanche DuBois and the kindness of endings"
Georgea Tolesa

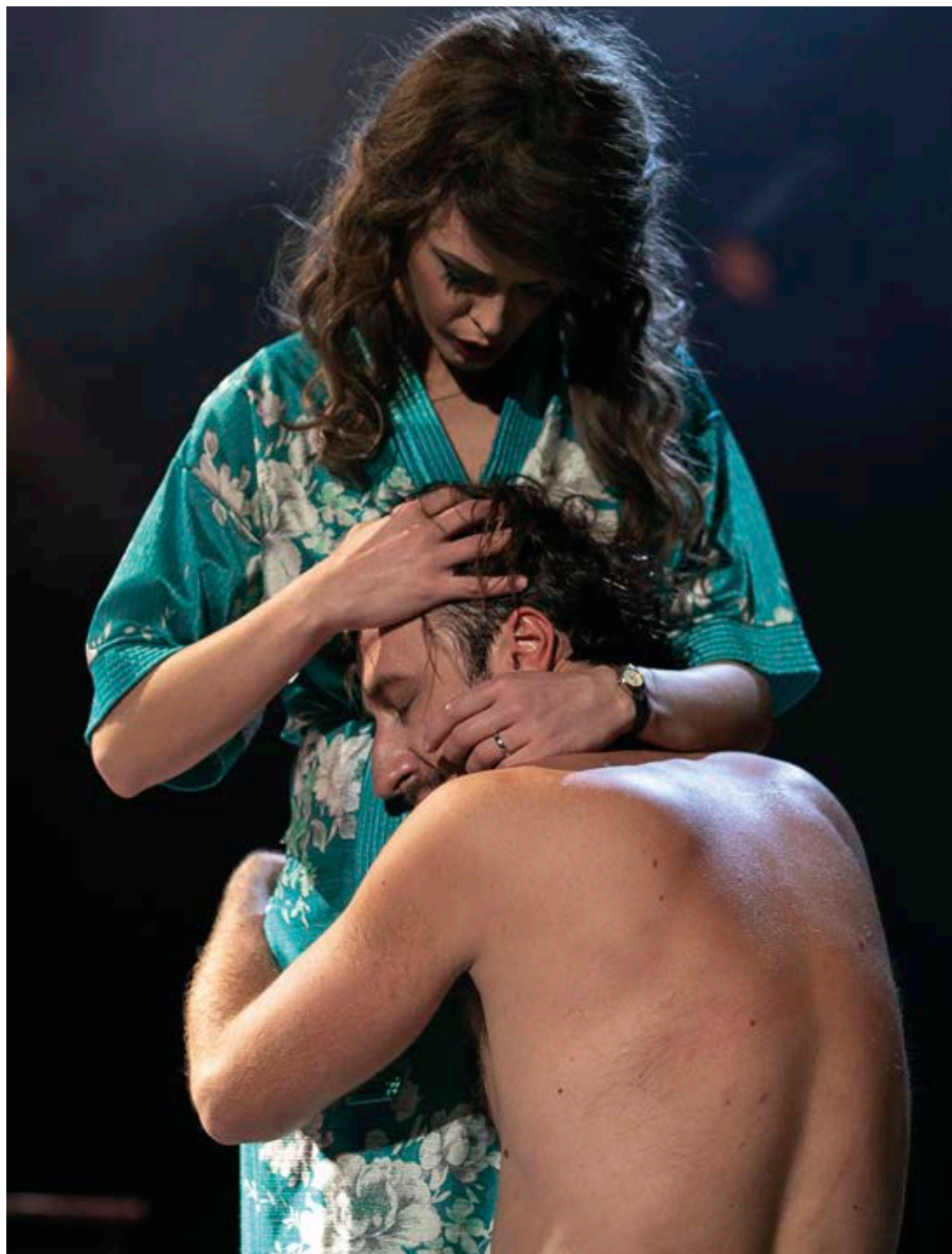
AUTORSKI TIM

PAOLO TIŠLJARIĆ rođen je 13.12.1991. u Zagrebu. Godine 2013. završava BA studij *Kazališne režije i radiofonije* na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu i stječe titulu *Sveučilišni prvostupnik kazališne režije i radiofonije*. Godine 2017. završava MA studij *Kazališne režije i radiofonije* i stječe titulu *Magistar kazališne režije i radiofonije*. Magistarski rad čine predstava *Nesporazum Alberta Camusa*, radio drama *Odjel broj 6* prema istoimenoj pripovijetci Antona Pavloviča Čehova i pisani diplomski rad na temu *Redateljski pristup drami "Nesporazum" Alberta Camusa*. Dosad je postavio predstave: *Mare Fjočica* Joza Lovrića u produkciji KD Kolarin, *Priče iz davnine* Lade Kaštelan/Ivane Brlić Mažuranić u produkciji GK Marina Držića i GK Trešnja, *Uncle Maroye: Re-Examine Marina Držića* u produkciji *Midsummeed scene festivala*, *Orašar* Kaštelan/Hoffmann u GK Trešnja, *Karaoke show* Davora Špišića u produkciji KD Kolarin, *Jur ni jedna na svit vila* Valentine Galijatović prema istoimenoj pjesmi Hanibala Lucića u produkciji DSM Hvar i UO THEARTE, *Snježna kraljica* H.C. Andersena i Lade Kaštelan u produkciji GK Trešnja, *Kod Peregrinovich* Valentine Galijatović u produkciji UO THEARTE i GK Trešnja, *Novela od stanca* Marina Držića i *Vjera iznenada* Marka Bruerevića u produkciji KD Kolarin, *Carevo novo ruho* Ane Tonković Dolenčić, u korežiji s Krešimirom Dolenčićem u GK Trešnja, *Braća Grimm i princeza Louise* Branka Ružića u GK Trešnja, *Nove pustolovine Don Quijotea* Tariqa Alija u HNK u Zagrebu, *4 suha stopala* Ivane Sajko u produkciji UO THEARTE i ZPC, *Kronos* Dražena Katunarića u produkciji DLJI i Hrvatskog društva pisaca, *Cvilidreta* Valentine Galijatović prema braći Grimm u DK Dubrava, *Garderoba* Dore Gelo u produkciji UO Točka na I u suradnji s kazalištem KNAP, *Naplatna stanica* Ivana Vidića u produkciji DLJI i Hrvatskog društva pisaca, *Geste i grimase* Špire Guberine u produkciji teatra Kiklop u suradnji s HNK u Zagrebu, *Sinu bez snova* Srđana Sandića u produkciji UO TEATRUM u suradnji s kazalištem Mala scena, *Čekaonica* u koprodukciji UO TEATRUM i kazališta ITD, *Death. At least.* u koprodukciji Studentskog ateljea Dubrava i DK Dubrava, *Tata lav i njegova sretna djeca* u DK Dubrava, *Prvi snijeg* prema tekstu Kristine Gavran u nezavisnoj produkciji Irene Sarić i *Što znamo o ekologiji* prema tekstu Dine Pešuta u DK Dubrava. Režirao je *Dodjelu nagrada hrvatskog glumišta 2018.* i 2019. s kolegicom Leom Anastazijom Fleger. Sudjelovao je u organizaciji turneje predstave "Medeja" Tomaža Pandura (Cipar, Kolumbija, Slovenija, Makedonija), organizaciji Nagrade hrvatskog glumišta, brojnim događanjima i produkciji više od 50 profesionalnih kazališnih, kulturno-umjetničkih i drugih programa. U profesionalnom kazalištu asistirao Tomažu Panduru, Ivici Buljanu, Januszu Kici, Ivici Boban, Krešimiru Dolenčiću, Aleksandru Popovskom i drugima. Kao student, asistirao je na glumačkim

Z. ČOTIĆ, S. BULIĆ

klasama Franke Perković, Velibora Jelčića i Krešimira Dolenčića. Osnivač je umjetničke organizacije THEARTE. Član je *Hrvatskog društva dramskih umjetnika* i *Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika*. Dobitnik skupne nagrade *Orlando* u sezoni 2015./2016. za predstavu *Othello*, u režiji Ivice Boban. Od studenog 2018. ravnatelj je Gradskog kazališta Marina Držića u Dubrovniku.

I. GULIN, M. BANIĆ

MATEA BILOSNIĆ (1991.) rođena je u Zadru gdje se počinje baviti plesom i kazalištem kod Sanje Petrovski u Zadarskom plesnom ansamblu čija je članica i danas. Od 2006. do 2009. s Ansamblom ostvaruje niz suradnji te igra u predstavama: *Kako je Potjeh tražio istinu*, *Planine*, *Priča o nečistim poslovima*, *Mozart efekt*, *Večer s četvrtka na petak...*

Također u tom periodu radi kao pedagog u Studiju Zadarskog plesnog ansambla. Godine 2009. upisuje Salzburg Experimental Academy of Dance u Austriji gdje je diplomirala 2013. Potom djeluje u Zagrebu, radi sa Zagrebačkim plesnim ansamblom, Studiom za suvremeni ples, Bad. co-om, Petrom Hrašćanec, Sašom Božićem, Ksenijom Zec te Mariom Jerez.

Također radi na svojim autorskim projektima: solo *This is you*, duet s Josipom Štulić *Lucija*, te trio u suradnji s Josipom Štulić i Filipom Bavčević *Kako smo padale na Mjesecu* i duet s Ladom Petrovski Ternovšek *Lijelije*. Za solo *This is you* dobiva nagradu strukovnih udruga Republike Hrvatske, UPUH-a i PULS-a u sezoni 2015./2016.

Godine 2013. asistent je volonter na klasi kod profesorice Ksenije Zec, a 2014./ 2015. i 2015./ 2016. vanjski je suradnik na nastavi za Scenski pokret pri klasi profesorice Blaženke Kovač Carić. Za ispit *Giga Barićeva* dobivaju Rektorovu nagradu (2016). Prvi semestar 2016. vanjski je suradnik na klasi kod profesora Pravdana Devlahovića.

Iste godine radi kao suradnica za scenski pokret u predstavi *Nove pustolovine Don Quijotea* u režiji Paola Tišljarića, Hrvatsko narodno Kazalište, Zagreb, te asistira Blaženki Kovač Carić u predstavi *Braća grimm i princeza Louise* u režiji P. Tišljarića, Gradsko kazalište Trešnja.

Od 2017. do 2019. djeluje u Sloveniji, kao članica En Knap Groupa gdje radi kao izvođačica s Josephom Nadjom u rekreaciji njegove prve predstave *Canard Pekinois* koja kasnije poprima novi oblik i naziv: *Dark Union*. Surađuje i s Kathleen Fisher iz Trisha Brown Dance Company na predstavi *Set & Reset* te s Guy Naderom & Mariom Campos na predstavi *Loop de loop*.

S En Knap Groupom dijeli skupnu Župančičevu nagradu za poseban doprinos kulturi grada Ljubljane godine 2018. godine.

S predstavama *Dark Union*, *Set & Reset* te s dječjim predstavama, *Hud pesjan* i *Huda mravljica* gostovala je diljem Slovenije i Europe.

B. BERIBAKA, S. ŠIMUNOVIĆ

Od 2019. djeluje kao slobodna umjetnica te je angažirana na autorskim projektima i mnogim dramskim predstavama gdje radi kao suradnica za scenski pokret s nizom redatelja: Lea Anastazija Fleger, Helena Petković, Hrvoje Korbar, Paolo Tišljarić, Vinko Radovčić. Suraduje sa Gradskim kazalištem Trešnja, Gradskim kazalištem Komedijska, Teatrom &td, Kazalištem Marina Držića, Hrvatskim narodnim kazalištem Zadar. Koreografirala je i cjelovečernju plesnu predstavu *Gozd* sa Zadarskim plesnim ansamblom koja je trenutno na turneji.

U suradnji sa Hrvojem Korbarom napravila je solo *Klown* kojeg ujedno i izvodi, a premijerno je prikazan na ovogodišnjem Monoplay festivalu sola kao dio performativnog triptiha *AB OVO* napravljenog u suradnji s Josipom Kresovićem i Patriciom Gospić.

Izvršna je producentica za Stream Zadar edukativnu platformu, te je dio organizacije Monoplay festivala sola od samog početka. Trenutno radi na eksperimentalnom filmu. Osim koreografije, bavi se i glazbom i videom.

S. BULIĆ

VESNA KOLAREC Rođena je 1985. godine u Zagrebu. Završila je školu Primijenjene umjetnosti i dizajna, smjer fotografija. Nastavila je obrazovanje na Višoj školi za fotografiju i vizualne umjetnosti (Istituto superiore di fotografia e arti visive) u Padovi. Nakon završetka obrazovanja vratila se u Zagreb gdje je upisala Akademiju dramske umjetnosti, odsjek filmskog i televizijskog snimanja. Posljednje dvije godine na Akademiji upisala je smjer Oblikovanje svjetla na kojemu je diplomirala 2014. godine. Kao oblikovateljica svjetla surađivala je s Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu, Osijeku, Rijeci i Varaždinu, sa Slovenskim nacionalnim gledališćem u Mariboru, Dubrovačkim ljetnim igrama, Koncertnom dvoranom Vatroslav Lisinski, kazalištem Kerempuh, Teatrom ITD, kazalištem Žar ptica, KNAP-om, Centrom za kulturu Trešnjevka, Kazalištem Vidra i DK Dubrava. Članica je *Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika*.

I. TRIČKOVIĆ, B. BERIBAKA

ŽARKO DRAGOJEVIĆ rođen je 1987. godine u Dubrovniku. Studirao je na preddiplomskom studiju odjela komunikologije Sveučilišta u Dubrovniku te potom diplomirao novinarstvo i političku komunikaciju na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu 2011. godine. Još od srednje škole aktivan je na glazbenoj sceni kao autor u bandu *Embassy 516* s kojim je objavio 2 službena albuma - "Surveillance of the Environment" & "Correlation". Od 2010. sklada instrumentalnu glazbu za mnogobrojne filmske, dokumentarne, kazališne i eksperimentalne audiovizualne projekte te producira mnogobrojne bandove s Geenger Records. Predsjednik je Zajednice tehničke kulture Dubrovačko - neretvanske županije u kojoj je angažiran posljednjih 7 godina kroz Audiovizualni centar Dubrovnik. Također je član Kulturnog vijeća Grada Dubrovnika za dramsku, plesnu te izvedbene umjetnosti. Kontinuirano surađuje s Art radionicom Lazareti i brojnim drugim udrugama na provođenju kulturno-umjetničkih događanja te projekata iz fondova Europske Unije.

S. ŠIMUNOVIĆ, B. BERIBAKA

URED RAVNATELJA

RAVNATELJ
PAOLO TIŠLJARIĆ
VODITELJICA UREDA RAVNATELJA
TONKA MUSLIĆ
TAJNIK USTANOVE
DRAŽAN JURKOVIĆ
VODITELJICA RAČUNOVODSTVA
JADRANKA ROSIĆ
GLAVNI RAČUNOVOĐA
MIRJANA CIVADELIĆ
VODITELJ ODNOSA S JAVNOŠĆU I PRODAJE
ŽARKO DRAGOJEVIĆ
KOMERCIJALIST
ZRINKA DROPULIĆ TOPIĆ

KAZALIŠNI UMJETNICI

BOJAN BERIBAKA
IZMIRA BRAUTOVIĆ
ANGELA BULUM
ZDESLAV ČOTIĆ
PAOLA DRAŽIĆ ZEKIĆ
IVANA GULIN
EDI JERTEC
JASNA JUKIĆ
NIKA LASIĆ
BORIS MATIĆ
ANAMARIJA OBRADOVIĆ
FRANE PERIŠIN
HRVOJE SEBASTIJAN
MIREJ STANIĆ
SRDANA ŠIMUNOVIĆ
GLORIJA ŠOLETIĆ
BRANIMIR VIDIĆ

TEHNIČKA SLUŽBA

VODITELJICA TEHNIČKE SLUŽBE
EDITA PRIZMIĆ ČULAR
KOORDINATORICA TEHNIČKE SLUŽBE
NIKOLINA JOVANOVIĆ
INSPICIJENTICE
ANITA BUBALO
IVANA LJEPOTICA
MAJSTOR POZORNICE
ASIM ARSLANAGIĆ
MAJSTOR TONA
MILAN TOMAŠIĆ
MAJSTOR RASVJETE
SILVIO GIRON
MAJSTORICA KROJAČKE RADIONICE
JELKA GRljeVIĆ
MAJSTOR STOLAR
BALDO DUŽEVIĆ
ŠMINKA I FRIZURA
MARIJA JOZIPOVIĆ
MANUELA KAVAIN
IVANA PLEŠA
REKVIZITERKA
STELA ĐUROVIĆ
GARDEROBIJERKA
AIDA MACHIEDO
MANUELA KAVAIN
TEHNIČAR TONA I RASVJETE
DRAGAN PANTOVIĆ
TEHNIČARI POZORNICE
BORIVOJE LJUBOJEVIĆ
FRANO OBRVAN
ANTUN ZANINI
DOMAR I NABAVA
MARKO BOROVINA LUŠICA
PORTIRI
IVO LETO
RABIJA HAJDAROVIĆ
ČISTAČICA
DRAGANA PAVLOVIĆ

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

GRAD DUBROVNIK
CITY OF DUBROVNIK

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

KWMD

KWMD

KWMD

KWMD

KWMD